

Sygn. akt I C 308/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 czerwca 2017 r. w G. sprawy z powództwa A. M. (1) przeciwko Towarzystwu (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda A. M. (1) na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 287 zł (dwieście osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W lutym 2009 r. A. M. (1) udzielił pełnomocnictwa procesowego adwokatowi M. M. (1) (prowadzącemu kancelarię adwokacką (...)) do prowadzenia sprawy przeciwko (...) S.A. V. (...) w związku ze szkodą kradzieżową pojazdu A. (...) nr rej. (...) (wobec odmowy wypłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń).

Okoliczności bezsporne

Adwokat M. M. (1) w owym czasie był stroną obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej adwokatów zawartej z Towarzystwem (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

Okoliczności bezsporne

W/w sprawa klienta tego adwokata – początkowo rozpoznawana w I Wydziale Cywilnym Sądu Okręgowego w Gdańsku (sygn. I C 1116/10) została przekazana do IX Wydziału Gospodarczego tego Sądu. W dniu 27 kwietnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku – Sąd Gospodarczy (sygn. IX GC 637/10) wydał wyrok oddalający powództwo w całości i zasądający od A. M. (1) na rzecz (...) spółki akcyjnej V. (...) kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W pisemnym uzasadnieniu tego wyroku Sąd Okręgowy w Gdańsku przytoczył kilka niezależnych od siebie powodów oddalenia powództwa: **1.** brak legitymacji powoda w związku z analizą treści umowy przelewu – co dotyczy całości zgłoszonych w pozwie roszczeń, **2.** brak podstaw odpowiedzialności pozwanego w zakresie części dochodzonego roszczenia – 72.456 zł (część zaciągniętego przez powoda kredytu na zakup pojazdu, pozostającego do spłaty) z uwagi na brak odpowiedzialności odszkodowawczej zakładu ubezpieczeń ponad wartość utraconego pojazdu, w tym brak też wykazania szkody w tym zakresie, **3.** negatywna ocena wiarygodności zeznań powoda, w tym w zakresie jego twierdzeń wyjaśniających brak możliwości złożenia drugiego oryginalnego kluczyka do pojazdu – w tym zakresie sąd orzekający krytycznie zestawiał treść zeznań powoda z dołączoną do sprawy dokumentacją.

Dowód: wyrok SO w Gdańsku z dnia 27 kwietnia 2011 r. z pisemnym uzasadnieniem – kopia w aktach szkodowych dołączonych do akt spawy

W dniu 29 kwietnia 2011 r. pełnomocnicy obu stron wnieśli o sporządzenia pisemnego uzasadnienia w/w wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku. W przypadku pełnomocnika powoda wniosek ten był w terminie – nadany pocztą 2 maja 2011 r. (co wynika z treści uzasadnienia postanowienia SO w Gdańsku z dnia 9 marca 2012 r.)

Dowód: dwa wnioski z akt szkodowych pozwanego

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono pełnomocnikowi powoda w dniu 28 czerwca 2011 r. i w dniu 12 lipca 2011 r. nadał pocztą apelację, w której był zawarty wniosek o zwolnienie powoda od opłaty od apelacji wraz z dołączonym i wypełnionym oświadczeniem majątkowym mocodawcy pełnomocnika. Poza tym w apelacji zarzucono sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego materiału. Następnie postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2011 r. wszczął dochodzenie celem sprawdzenia stanu majątkowego wnioskodawcy. Pełnomocnik powoda – otrzymawszy stosowne wezwanie do udzielenia informacji (w dniu 31 sierpnia 2011 r.) nie wykonał tego, wobec czego oddalono wniosek o zwolnienie od kosztów (postanowieniem z dnia 30 września 2011 r.). Odpis postanowienia został doręczony pełnomocnikowi powoda i nie został zaskarżony.

Dowód: uzasadnienie postanowienia z dnia 9 marca 2012 r. (k. 12-13)

apelacja (w aktach szkodowych)

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 30 listopada 2011 r. odrzucono apelację powoda od wyroku z dnia 27 kwietnia 2011 r. W uzasadnieniu pisma wskazano, że pełnomocnik powoda wniósł apelację wraz z wnioskiem o zwolnienie powoda od kosztów sądowych. Następnie oddalono wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i wobec nieuiszczenia w ustawowym terminie opłaty od apelacji podlegała ona odrzuceniu.

Dowód: postanowienie z dnia 30 listopada 2011 r. (akta szkodowe)

Ponadto, postanowieniem z dnia 9 marca 2012 r. odrzucono wniosek A. M. o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji z uwagi na spóźnione jego złożenie.

Dowód: uzasadnienie postanowienia z dnia 9 marca 2012 r. (k. 14)

Po zgłoszeniu szkody ubezpieczycielowi odpowiedzialności cywilnej adwokata zakład ubezpieczeń pismem z dnia 20 stycznia 2015 r. odmówił wypłaty odszkodowania argumentując to brakiem wykazania wszystkich niezbędnych przesłanek odpowiedzialności ubezpieczonej osoby.

Dowód: pismo, k. 31

Ocena dowodów

Przebieg postępowania w sprawie IX GC 637/10) jest niesporny, wynika z wydawanych w tym postępowaniu orzeczeń i ich uzasadnień. Szczególne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy ma pisemne uzasadnienie wyroku z dnia 27 kwietnia 2011 r.: wymieniono w nim szereg argumentów uzasadniających oddalenie powództwa, przy czym każdy z nich jest niezależny, tj. oddalenie powództwa nastąpiłoby bądź w całości bądź w części bez względu na zaistnienie lub niezaistnienie pozostałych przyczyn. Jedną z tych przyczyn – a mianowicie krytyczna ocena wiarygodności zeznań złożonych przez powoda w świetle dokumentów (opisana na stronach 19-20 uzasadnienia wyroku SO w Gdańsku) jest zupełnie niezależna od zachowania w sprawie profesjonalnego pełnomocnika strony.

Kwalifikacja prawna

Do pozytywnego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy – skierowanej przeciwko ubezpieczycielowi odpowiedzialności cywilnej osoby wykonującej zawód adwokata – wymagane jest przypisanie ubezpieczonemu wszystkich niezbędnych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej w świetle art. 471 k.c. w zw. z art. 355 § 2 k.c. Rekonstrukcja przesłanek takiej odpowiedzialności musi nastąpić z uwzględnieniem dającego się w normalnym toku zdarzeń

przewidzieć pola możliwości zawodowych adwokata. W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości to, że w toku sprawy IX GC 637/10 powód przy udziale swojego pełnomocnika złożyli szereg dokumentów, z których nie wynikał fakt istnienia i posiadania przez powoda drugiego kluczyka jako nieoryginalnego. W trakcie zeznań złożonych w owej sprawie powód wyjaśniał dlaczego tak się stało. I sąd orzekający negatywnie ocenił prawdopodobność powoda. Żaden pełnomocnik, nawet przy zachowaniu najwyższej staranności w takiej sytuacji nie ma wpływu na ocenę materiału dowodowego przez sąd. Nie można więc w żadnym stopniu przypisać sposobowi prowadzenia przez adwokata M. M. procesu przed sądem I instancji niestaranności, która miałaby skutkować tym, że powództwo zostało oddalone z jednej z niezależnych od innych przyczyn, która zresztą dotyczyła całości zgłoszonych w pozwie roszczeń. Wydaje się też być czymś zupełnie nierealnym, aby sam fakt rozpoznania apelacji, do której nie dołączono przecież nowych wniosków dowodowych (ich zawarcie w apelacji z ogromną dozą prawdopodobieństwa spowodowałoby ich oddalenie w drugiej instancji z uwagi na wysoce rygorystyczną praktykę sądów gospodarczych stosujących obowiązujące wówczas przepisy dotyczące prekluzji dowodowej w postępowaniu odrębnym w sprawach gospodarczych), mógł doprowadzić do zmiany wyroku sądu I instancji.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę stoi w dość trudnej sytuacji, gdyż nigdy nie da się ze stuprocentową pewnością przewidzieć orzeczeń sądowych w żadnej instancji, ale jednak będąc zmuszonym do dokonania takiej projekcji myślowej, dochodzi do wniosku, że odmienny wynik sprawy prowadzonej przez adw. M. M. tylko na skutek dopuszczenia apelacji do rozpoznania byłby bardzo mało prawdopodobny.

Należy też zwrócić uwagę, że na ostatecznie rozstrzygnięcie sprawy IX GC 638/10 nie mógł mieć wpływu zwrot na podstawie art. 132 § 1 k.p.c. pisma procesowego pełnomocnika powoda z dnia 7 października 2010 r. (por. k. 20-21), gdyż nawet gdyby sąd orzekający doszedł do innych wniosków w kwestii legitymacji czynnej, to z tego pisma nie wynikało i tak nic, co mogłoby spowodować odmienną ocenę przez sąd wiarygodności zeznań powoda w kwestii cech tego drugiego kluczyka do pojazdu.

Reasumując, nie stwierdzono takich zawinionych błędów w sztuce adwokata M. M. przy prowadzeniu spornej sprawy (objętej umową o świadczenie usługi zastępstwa procesowego, a więc umowy starannego działania, a nie umowy rezultatu), które miałyby rzeczywiście negatywny wpływ na ostateczne rozstrzygnięcie merytoryczne tej sprawy. Co więcej, z powyższej oceny wynika, że odrzucenie apelacji w istocie uchroniło powoda od poniesienia zbędnych tak naprawdę kosztów procesu przed sądem II instancji, gdyby apelacja została rozpoznana i oddalona.

Niniejszy proces nie może też służyć – celem ominięcia obowiązujących wówczas przepisów o prekluzji dowodowej – uzupełnieniu materiału dowodowego, który nie został zgłoszony w sprawie IX GC 637/10. Rozpoznanie w niniejszym procesie dowodów np. w kwestii cech spornego kluczyka zdaniem Sądu w ogóle nie jest dopuszczalne, gdyż nie jest on kontynuacją procesu w sprawie IX GC 637/10. Byłoby to rażące naruszenie procedury poprzez stworzenie sytuacji, w której ponownie poddaje się ocenie zagadnienie faktyczne objęte prawomocnym wyrokiem, wykorzystując fakt, że pełnomocnik strony podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej.

Z tych też względów należy uznać, że poza rozpoznanymi i uwzględnionymi w stanie faktycznym wnioskami dowodowymi przeprowadzenie pozostałych pozostawało zbędne dla rozstrzygnięcia. Należy powtórzyć, że najważniejsza (kluczowa) dla rozstrzygnięcia była analiza treści pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego.

Mając powyższe na uwadze – nie dopatrując się zaistnienia odpowiedzialności adwokata za przegrany przez jego klienta proces w sprawie IX GC 637/10 powództwo przeciwko pozwanemu – jako ubezpieczycielowi odpowiedzialności cywilnej tego prawnika – oddalono na mocy art. 822 § 1 k.c. a contrario w zw. z art. 471 k.c. a contrario w zw. z art. 355 § 2 k.c. a contrario w zw. z art. 750 k.c. – jak w punkcie I. sentencji.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie II. sentencji na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Na koszty składa się: opłata adwokacka w stawce minimalnej 270 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).